

stort set alle resultater offentliggøres. Har vi disse fakta på bordet?

For den forskellighed med hensyn til offentlighed, som justitsministeren nævnte i F 8, går jo igen i lovforslaget her.

På fødevareområdet, som L 133 omhandler, har det vist sig, at der er ringe interesse for at tjekke tilsynsresultaterne. Derfor synes vi i Venstre, det er meget væsentligt at vide, om der i det hele taget er en effekt af det her, om ikke det er andre værktøjer, der skal i brug, og om vi har givet myndighederne mulighed for at anvende disse værktøjer såsom advarsel, bod, bøde, lukning osv.

I lovforslaget står fordele og ulemper direkte beskrevet, og det er jo klar tale. Der er én positiv linje, og så er der fem negative, og så er der en, der er indifferent, i hvert fald når vi snakker økonomi. For hvorfor skal den foreslåede nye offentlighedsstrategi ikke også slå fuldt igennem i økologilov, og lov om frø, kartofler og planter? Det er for mig uforståeligt.

Et bredt udvalg erstattes af et råd. Praktiske moderne landmænd, mener jeg da at forstå, skal også i det råd. Det kan da være et plus.

Ny ejer hæfter for gæld vedrørende afgifter og gebyrer – også et plus.

Kontraprøve må også øge retssikkerheden.

Og landsdækkende forbrugerorganisationer skal have adgang til det råd.

Men jeg vil spørge ministeren, om vi har andre steder, hvor udenlandske organisationer også kan klage. Findes det overhovedet andre steder?

Venstre vil gå aktivt ind i udvalgsarbejdet, men vi er meget betænkelige ved, at retssikkerheden kan variere fra ministerium til ministerium. Derfor mener vi, at det må være muligt at lave generelle, grundlæggende vilkår, at vi klart siger, hvad det er, vi mener at vilkårene skal være på dette område, for vi skulle gerne ud over, at retssikkerheden fortsat er bedre for røvere, rockere og rovmordere end for borgere, fiskere, bønder og brugtvognsforhandlere.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Ja, det er jo dejligt at bruge bogstavrim, og det er nogle digtere bedre til at bruge end andre.

Når Venstres ordfører her indledningsvis går op og peger på formålet med fødevareloven, som jeg også gjorde i min ordførertale, og fortæller, at formålet er o.k., det er positivt, så er vi

jo enige. Men jeg mangler at høre Venstres ordfører udtrykke viljen til at bruge midler til at opnå det formål, som Venstre synes er fornødt.

Så kan man bruge røvere og rockere, men der gives jo også mulighed for andet – og det forholdt hr. Jens Kirk sig jo overhovedet ikke til – nemlig egenkontrollen og disse virksomheders mulighed for at få rådgivning, at blive serviceret af Fødevarekontrollen, som er væsentlig. Det er i hvert fald væsentligt for mig, at de, der har problemer, kan komme og få rådgivning.

Det er jo også interessant, at i det frie land USA offentliggør man kontrolresultaterne fra restauranterne.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu skal jeg gerne igen læse op af min ordførertale. Jeg sagde: Derfor synes vi i Venstre, at vi skal vide, om der er nogen effekt af det, eller om det med offentliggørelse bliver et mål i sig selv. Alle andre muligheder skal være udtømte, også rådgivning, og værktøjerne, advarsel, bod, bøde og lukning, skal være brugt, inden det her kommer i anvendelse. Og gør man det? Hidtil har fødevareregionerne vel ikke haft det værktøj, og har vi set resultater af det? Vi har haft udtalelser fra fødevareregioner, som har sagt, at det her tilsyneladende virker for lidt og har for lille interesse i offentligheden.

Vi udelukker ikke i Venstre, at det kan have en præventiv virkning i den sidste ende, men alle andre muligheder skal være afprøvet først, og man skal have de rigtige værktøjer i fødevareregionerne. Og det synes vi ikke, vi har haft hidtil.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Det er jo de værktøjer, vi skal være med til at give her ved lovgivning. Det er jo det, det handler om her. Og kontrollen er ikke et mål i sig selv, som jeg sagde i min ordførertale. Målet for kontrollen er, at ejeren skal få fordel af kategoriseringen, at få at vide, om han er i superligaen, eller om han er i mellemrækken. Og det er en fordel for forbrugerne, for hvem fødevareloven har et formål i sig selv, nemlig forbrugerbeskyttelsen. Det er det, der er formålet, og så kan virksomhederne også konkurrere på det til fordel for forbrugerne. Det er jo det, det handler om.